

Forholdene anderledes, og det kan gerne være svært for et saadant Samfund at gribe radikale Forholdsregler overfor saadanne triste Forhold. Ja, vi kende jo en lille Smule dertil ogsaa her i Landet. Vi Landmænd have kendt en Periode, hvor Champagnen flød ikke saa lidt rigelig paa Steder, hvor det nu kun ster sjældent, men man har maattet tage Hæb i Sejlene; man har indskrænket sine Udgifter og bragt dem saaledes ned, at jeg antager, at respectable Folk nu kunne komme ud af det baade i private og kommunale Anliggender. Men saaledes er det ikke gaaret derovre, og jeg vil udtrykkelig sige, at jeg antager ikke, at det er Beboernes eller Kolonialraadets eller den offentlige Menings Skyld, men at det er en Bevning af det Regimente, der er testamenteret dem fra Enevoldsmagtens Dage her i Landet. Det har medført en Administration derovre, som er kostbarere end et saadant lille Land kan taale. Jeg skal nævne ganske enkelte Poster, tagne ud af Budgetterne, som opløse dette. Den Post, der staar først paa Budgetterne, er Goubernementet. Det kostede for begge Der tilsammen efter det sidste Budget 23,900 R. D. eller omtrent 90,000 Kr. Naar vi nu ville gøre den Beregning, at da Kongeriget Danmark har en Befolkning, der er 60 Gange saa stor som den, Kolonierne have, skulde vort Goubernement her koste os 60 Gange saa meget, som deres koster, vilde det blive 5,370,000 Kr. Nu vil jeg ikke paastaa, at vor Regering er billig, og mange paastaa jo, at det er en overmaade dyr Regering, vi have — den koster overordentlig mange Penge, det vil jeg slet ikke modsig, men alle ville vel være enige om, at det er ikke Regeringens Organisation, men Regeringens Foranstaltninger, der have medført, at Regeringen har faaet dette Omfang om sig, at den er en dyr Regering — men vi have dog ikke noget tilnærmelsesvis til det, at selve Regeringsomkostningerne skulde løbe op til over 5 Millioner Kr. Der, med noget over 30,000 Indbyggere maa virkelig kunne regeres en hel Del billigere end 90,000 Kr., som der medgaar blot til den ledende, overordnede Styrelse. Desuden gives der aarlig for Administration og Retsvæsen over 270,000 Kr.; der udgives aarlig til Kirken et temmelig moderat Beløb, nemlig kun 16,000 Kr., men Postvæsenet koster 67,000 Kr., og Lovdvæsenet 78,000 Kr. Militærvæsenet, som jeg foreløbig vil lade være uomtalt, koster ogsaa en meget betydelig Sum. Undervisningsvæsenet koster efter Budgettet aarlig 83,000, og Sundhedsvæsenet endogsaa 132,100 Kr. Det vil altsaa sige, at der paa disse Der udgives til Sundhedsvæsenet 4 Kr. pr. Indi-

vid om Aaret. Jeg veed dog virkelig ikke, hvad man skal sige om en saadan Administration. De Menneſter derovre leve i et af de sundeste Klimaer i Verden — de have ganske vist haft ſlemme Epidemier, men jeg vilde ønske for mit Bedkommende og for alle mine Venner her, at vi levede i et ſaa ſundt Klima — og ſaa give de 4 Kr. ud aarlig pr. Individ til Sundhedsvæsenet. Det vilde være til, om vort Sundhedsvæsen her i Landet kostede omtrent 8 Mill. Kr. Der er dog ikke nogen Mening i ſaadanne Udgifter, og Regeringen maa ikke komme til os og ſige, at det er nødvendigt, at ſaadanne Udgifter blive ved. Nej, baade paa den Konto og mangfoldige andre er jeg aldeles overbevist om, at der kan ſøres meget betydelig ned. Det maa ikke forlanges af mig, at jeg her ſkal kunne ſige, hvorledes den veſtindſke Administration ſkal indrettes, og hvorledes diſſe Medſættelſer ſkulle foregaa, men jeg tror, at jeg ved diſſe Tal tydelig har godgjort, at der er en ſaadan Overdaadighed i Administrationen, at der absolut maa finde en betydelig Nedgang i Udgifterne dertil Sted. Jeg tror ogsaa, det er den almindelige Mening derovre. Det har glædet mig af Budgettet at ſe, at Dernes egentlige Udgifter inderere have været nedad gaende end opad gaende. Det fremgaa af den Tabel, ſom er given i Lovforſlaget ſom Bilag 1 og 2. Det har viiſt ſig, at der er Sparſommelighed derovre. Jeg veed ikke rigtig, hvem der har Vren derfor, der er jo flere Faktorer, idet Budgettet ſelvfølgelig bliver approberet herhjemme af Regeringen, og det er jo muligt, at den øver en Indflydſe derpaa, ſaaledes at den har noget af Fortjenesten for, at der er en vis Paaholdenhed derovre, i alt Fald ikke nogen Stigning. Men der er ikke den Energi hos Regeringen, ſom hører til overfor diſſe Forhold — ellers indrømmer jeg, at den har Energi nok, næſten lidt for meget, i andre Forhold. Der ſkal gaas ned i diſſe Udgifter; diſſe 33,000 Menneſter kunne regeres meget, meget billigere, end de regeres nu. Det maa gøres, og jeg ſtal tillade mig at ſige, at efter hvad jeg kender til Stemningen her i Tinget, er der ikke nogen ſom helſt Udſigt til at gennemføre en Lov, der paafører Statskaſſen en ſaadan Byrde overfor Veſtindien. Men ſtal der forhandles om den, og ſtal der komme et Reſultat ud af diſſe Forhandlinger, kan det kun haabes under Forudſætning af, at Regeringen vil viſe Imødekommenhed overfor Fordringerne herfra om, at der ſker Nedſættelſe i Udgifterne øvre i Veſtindien. Jeg nævnedes Militæruddiſſerne. Jeg veed, det er et vanſeligt Spørgſmaal at komme ind paa for